

Sen Gülümseyince

– Alaca · 10 Temmuz 2017

Sen gülümseyince,
dökülür ağular,
uyanır dağda ahular,
mehtaba naz eder;
göldeki gamlı kuğular.
Aşkla açar hercai güller,
dile gelir suskun bülbüller.

Sen gülümseyince,
coşkuyla akar nehirler,
sevinçle bakar şehirler.
Cemreler düşer,
gider üç mevsim, bahar gelir.
Maviye döner renkler,
ölmez, yaşama tutunur;
Ömrü üç günlük kelebekler.
Bulanık sular durulur,
hicran zincire vurulur,
kıyıda dalgalar öper taşları.
En siyah gölgeler bile gülümser,
göğe kanatlanır sevda kuşları.

Sen gülümseyince,
Mumyalanmış bedenlere can gelir,
sarıp solmuş tenlere kan gelir.
Gülüşün, dâre çekilen şairin,
son arzusudur.
Ölüme dahi heyecan gelir.
Yolunu bulur pusulasız gemiler,
zaman durur, şaşırır kum saati,
masallardan periler gelir.
Şişeye dolar cinler,
orta çağdan haber gelir,
azâd olur tüm köleler.

Sen gülümseyince,
alev değil, kül değil,
gül dökülür yanardağlardan.
Kesilir kangren sızılar,
iyileşir habis tümörler;
görmeye başlar âmâlar, körler.
Şahlanır ilhamım,
kalem düşer elimden,
kağıda sığmaz yazılar.

Sen gülümseyince,
gülüşün aşk olur,
fetheder gönül sarayımı.
Oyuncağa sevinen çocuklar gibi
kıpır kıpır olur ,
deli taylara döner yüreğim.
Hangi yöne koştuğumu bilmem.

Ve sen gülümseyince,
Ben...ben...
Ahhh!....

10.07.2017
Muhittin Alaca